

[Albrechtsen]

Folketinget, vor politik er vendt imod lejerne. Så ved vælgerne, hvad det er, de hidtidige regeringspartier har i posen, og hvad de kan forvente, hvis denne regering får lov til at fortsætte. Så ved lejerne også, hvem de skal stemme på, hvis de skal hindre, at noget sådant, som altså trods alt vil ramme 1 mill. mennesker i dette land, bliver gennemført.

I den forstand synes jeg, det er udmærket, at regeringen melder så klart ud over for lejerne og over for hele befolkningen. Det er jo således, at hvis vi ser på, hvem der har fordel, og hvem der har ulempe, og hvem der ikke har så megen direkte interesse i disse lovforslag, så må vi konstatere, at der er 1 mill. mennesker, som har en direkte interesse i, at dette her ikke gennemføres.

Så er der alle beboerne i det almennyttige byggeri og de fleste af dem, der bor i parcelhuse, nemlig alle dem, der bor i parcelhuse, men som ikke ejer en udlejningsejendom, og det er trods alt de fleste af dem. De vil ikke direkte blive omfattet af dette lovforslag, men de har dog naturligvis den klare interesse, at vilkårene for deres medmennesker, som skal bo i private udlejningsejendomme, ikke bliver utåleligt ringe. Derfor vil jeg tro, at de også vil hælde til dog at synes, at det, der sker her, er for galt over for lejerne.

Derfor må man sige, at de allerfleste har interesse i, at dette her standses. Kun en lille bitte minoritet af den danske befolkning, nemlig udlejerne, ejerne af private udlejningsejendomme, har en interesse i, at denne lovgivning bliver vedtaget, og derfor har jeg fuld tillid til, at når den har været diskuteret igennem ude i befolkningen, så vender den tilbage her i Folketinget uden gnist af støtte.

Jeg har et par enkelte kommentarer til nogle af de enkelte punkter. Nu må man regne med, efter hvad ordførerne har sagt, at lovforslaget bliver henvist til nådig glemsel i Folketingets boligudvalg, men derfor skal der alligevel stilles nogle spørgsmål om, hvad der er regeringens sigte med de enkelte punkter.

Hvad er f.eks. sigtet med at have sådan en frist på 6 uger for at kunne klage over huslejefastsættelsen, som fru Ruth Olsen var inde på? Vi skal naturligvis have opklaret det, netop for at vi i en valgkamp nøje kan gøre rede for over for dem, det drejer sig om, hvad virkningen ville være, hvis dette her efter et folketingsvalg skulle kunne gennemføres, hvilket formentlig ville kræve, at rege-

ringspartierne vandt rent flertal, hvad der forhåbentlig aldrig sker. Det skal selvfølgelig gennemarbejdes, men selve forslaget vender forhåbentlig aldrig tilbage til anden behandling, og derfor skal jeg være skånsom med hensyn til at komme ind på alt for mange detaljer.

Det ubetinget værste i forslaget er naturligvis dette, at lejerne i 128.000 lejligheder mister deres omkostningsbestemte husleje og mister den ret, de har i dag til at kunne kræve udgifterne dokumenteret.

Det er jo således, at hvis man ikke er underlagt reglerne om den omkostningsbestemte husleje, så har man heller ikke retten til at kræve de enkelte udgifter, som ejeren afholder til bl.a. vedligeholdelse, dokumenteret, og når man ikke kan kræve det dokumenteret, så kan man selvfølgelig heller ikke på nogen måde sikre sig, at de penge, der betales til vedligeholdelse, rent faktisk også bruges til vedligeholdelse. Dermed bliver resultatet, at man får en højere husleje og en ringere vedligeholdelse. Det bliver resultatet for lejerne i disse 128.000 lejligheder.

Ministeren siger, og fru Agnete Laustsen var inde på det, at der findes 75.000 af disse lejligheder. Jeg tror, ministeren er kommet til at skrive af fra det forslag, Socialdemokratiet fremsatte sidste år, da man troede, at tallet var 75.000. Men den forhenværende boligminister oplyste i oktober sidste år efter grundigt at have undersøgt, hvor mange der rent faktisk var, at der er 128.000 af disse lejligheder i de regulerede kommuner, altså dem, der vil miste den omkostningsbestemte husleje. Og jeg må gentage, hvad jeg også sagde til fru Agnete Laustsen: det er ganske elementært for groft, at man kommer med et sådant tal over for Folketinget vel vidende, at det ikke forholder sig sådan, men at der er et halvt hundrede tusinde flere, der vil blive ramt, end man kommer og meddeler Folketinget. Jeg synes, det er på kanten af, hvad en boligminister kan tillade sig over for Folketinget.

Det er såmænd muligt, at fru Agnete Laustsen er i god tro i den forstand, at hun bare ikke har fulgt ordentligt med i arbejdet det sidste års tid, og at hun så kan henholde sig til, at det er ministeren, der har skrevet det i bemærkningerne til forslaget. Den mulighed vil jeg ikke udelukke, men for ministeren er der i hvert fald ingen undskyldning.